

є актуальною сьогодні, коли Україна на новому етапі розвитку. Етнодизайн завжди буде в моді, нове українське етно.

У педагогічній практиці Дніпропетровського обласного театрального-художнього коледжу вміло використовують інноваційні підходи, виконуючи завдання з таких предметів як «Макетування та робота в матеріалі», «Основи регіонального розпису», «Художнє проектування». Спираючись на творчість великої майстрині Марії Примаченко, студенти створюють цікаві завдання в стилі етно, де поєднують традиції та інноваційні дизайнерські рішення на глибинному рівні для того, щоб ми могли гідно представити імідж держави на міжнародній арені. Інновації в сфері етнодизайну завжди цікаві, бо це породжує нові філософські думки, теорії.

Головне в розвитку сучасного етнодизайну почерпнути з віків та переробити, осучаснити та оновити. В центрі уваги має залишитися все ж людина з її національними традиціями, поглядами на життя. Природа людини і традиційна, і вічно змінювана, і загальнолюдська, і особистісно-національна. Творити, тобто – відкривати, або наслідувати. Етномистецтво покликане підсилувати і змінювати національні цінності, показувати нам приховані і разом з тим найвищі можливості національної душі. Таке мистецтво виражає і створює національний світогляд.

Висновки. Розвиток етнодизайну можливий тільки при поєднанні традицій та інноваційних дизайнерських рішень. Сучасні технології дають можливість створенню сучасного дизайнерського продукту, де традиція відтворюється на глибинному рівні. Україна незалежна держава, і цей фактор докорінно змінює ситуацію щодо творення національної ідентичності та веде до зрушень у професійній дизайнерській сфері України. Оновлення національних рис дизайну пов'язано з сучасним розвитком країни, тому відшукати своє обличчя саме сьогодні є головним завданням етнодизайну. Освоєння інформаційних технологій та спілкування зі світом дає змогу молоді перейти до сфери дизайнерської практики у національному дусі. Дослідження в цьому напрямку і на ділі необхідно вести, розробляючи новий зміст освіти, враховуючи актуальність етнодизайну і вивчення його розвитку в Україні.

ЛІТЕРАТУРА

1. Даніленко, В.Я. *Дизайн: підручник для студентів вищих навчальних закладів* / В.Я. Даніленко. – Харків: Видавництво ХДАДМ, 2003. – 371с.
2. Даніленко, В.Я. *Дизайн України у світовому контексті художньо – проектної культури: монографія* / В.Я. Даніленко. – Х: ХДАДМ «Колорит», 2005. - 244 с.
3. Лаврентьев, А.Н. *История дизайна: учебное пособие* / А.Н. Лаврентьев. - М.: Гардарики, 2007. – 303 с.
3. Сбитнева, Н.Ф. *Історія графічного дизайну: навчальний посібник* / Н.Ф. Сбитнева. – Харків: ХДАДМ, 2014. – 190 с.
4. *Українське мистецтво: альбом* / ред. Г. Луків – К.: 2004. – 16 с.

*Галина Івасів
Лілія Куліш
Софія Крайківська
(Львів, Україна)*

СУЧАСНІ ДОСЯГНЕННЯ У СФЕРІ ЕТНОДИЗАЙНУ ТА ДИЗАЙН-ОСВІТИ

У статті досліджуються проблема підготовки молодого фахівця в галузі дизайну. Дослідження своєрідної трансформації елементів декоративно-ужиткового мистецтва в сучасних промислових виробках. Висвітлення приналежності людини до минулого характеризується вибором культурно-ціннісних орієнтирів сформованих протягом попередніх століть та десятиліть. Це і класичні філософські ідеї світосприйняття, і естетичні якості класичних творів мистецтва, архітектури та

дизайну.

Ключові слова: *етнодизайн, етномистецькі традиції, етнопедagogіка, дизайн, мистецтво, формоутворення.*

Мистецька освіта у вищих навчальних закладах потребує створення методологічної основи у формуванні шкіл з національною специфікою формоутворення. Специфіка формування образів сучасних творів декоративно-ужиткового мистецтва й дизайну ґрунтується на вивченні етномистецьких традицій українського народу і враховуються результати досліджень під час викладання спеціалізованих дисциплін завдяки комплексу практичних вправ.

Метою статті є актуалізація методологічних засад навчання етнодизайну, визначення ролі викладання спецдисципліни, враховуючи етнотрадиції, етнокультурну та взагалі етнос конкретного регіону.

В умовах глобалізаційних та національно орієнтованих культурно-цивілізаційних процесів, що відбуваються в Україні, повстає питання пошуку шляхів і механізмів втілення національних етномистецьких традицій і норм формоутворення у різних сферах предметної творчості. З огляду на це, українська орнаментика є невід'ємною складовою частиною національної художньої культури, що застосовується в методах викладання таких спецдисциплін як: формоутворення та конструювання, композиційна організація форм, проектування у вищих навчальних закладах.

Найтипівіші приклади використання етномистецьких традицій у сучасній художньо-проектній творчості пов'язані з методикою стилізації. Вирішення проблеми вдалої стилізації залежить від осмислення взаємовідношення понять традиції й інновації. Художня традиція формується і відшліфовується в результаті наполегливої праці багатьох поколінь майстрів. Кожна нова етномистецька традиція народжується з інновації. Інновація має значення, якщо вона адаптована і заснована ввійде в традицію, в її контекст і структуру. Таке розуміння сповна може торкатись і орнаменту.

Розробка методики використання етномистецьких орнаментальних традицій спрямовує на забезпечення умов творчого зростання особистості майбутнього дизайнера, формування національних, культурно-естетичних цінностей, високоякісної, професійної підготовки фахівців, їхньої здатності до самореалізації індивідуальній і колективній діяльності. Тому етнодизайн розглядається як комплексна міждисциплінарна діяльність студентів з проектування сучасних форм та розробки декору в яких домінують національні елементи і мотиви, а також втілення художніх проектів в матеріалі. Виходячи з цього фахова підготовка з етнодизайну студентів мистецьких закладів розглядається як здатність і готовність студента до творчої професійної діяльності, що ґрунтується на відповідних знаннях, уміннях та навичках, особистісних здібностях, цінностях та досвіді.

Отже, творчо переосмислене минуле дає поштовх до розвитку сучасного. Розкриваючи актуальність проблеми підготовки молодого фахівця в галузі дизайну, що міг би досліджувати та поєднувати традиції з сучасними технологічними процесами, фахові знання оптимально втілюються в загальну систему культури. Митці і дизайнери отримували джерело ідей для формоутворення, аналізуючи класичні твори архітектури, образотворчого та декоративно-ужиткового мистецтва. Повніше поняття «етномистецькі традиції» розкривається за допомогою аналізу творів декоративно-ужиткового мистецтва як носіїв культурної спадщини, дослідження багатого досвіду формоутворення народних майстрів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бровченко А.І. *Формування фахової компетентності з основ етнодизайну у майбутніх учителів трудового навчання : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.02 «Теорія та методика трудового навчання» / А. І. Бровченко. – К., 2011. – 21 с.*

2. Силко Р. М. Розвиток методики прикладного мистецтва Готфрідом Земпером у художньо-промислових школах Західної Європи (друга половина XIX століття) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 05.01.03 «Технічна естетика» / Р. М. Силко. – К., 2002. – 23 с.
3. Максименко Г.Є. Формування художньо-графічних умінь майбутніх дизайнерів у процесі вивчення фахових дисциплін : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.04 «Теорія та методика професійної освіти» / Г. Є. Максименко. – К., 2009. – 20 с.
4. Прусак В.Ф. Організаційно-педагогічні засади підготовки майбутніх дизайнерів у вищих навчальних закладах України : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.04 «Теорія та методика професійної освіти» / В. Ф. Прусак. – К., 2009. – 20 с.
5. Тименко В.П. Початкова дизайн-освіта: теорія і практика формування конструктивних умінь особистості : монографія / В.П. Тименко. – К. : Педагогічна думка, 2010. – 380 с.
6. Юрченко І.А. Гуцульська різьба. Візуально-морфологічні закономірності орнаменту/ І.А. Юрченко – «Львівська політехніка», 2011. – 202 с.

Ольга Костова
(Шумен, Болгарія)

ВИХОВАННЯ ТРАДИЦІЯМИ ТА КРАСОЮ У СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНІЙ СПАДЩИНІ В. СУХОМЛИНСЬКОГО

Творчість Василя Олександровича Сухомлинського кожного року з новою силою притягує до себе увагу світової педагогічної спільноти. Та це й не дивно, тому що, мабуть, немає в педагогічній теорії питань, котрих не торкався би талановитий педагог. Розроблена ним соціально-педагогічна система збагатила педагогічну науку новаторськими ідеями і положеннями, а серед них, окремої уваги заслуговують використання традицій, краси, творів мистецтва у вихованні підростаючого покоління. Сам педагог активно використовував народні традиції, свята, твори мистецтва у своїй повсякденній праці.

Ключові слова: педагогіка, ідеї, традиції, виховання, школа, учні, діти, образотворче мистецтво, краса.

The works of Vasyl Sukhomlynsky with each year more and more attract the attention of the global pedagogic community. This is not accidental, but because probably there is no topic in the entire pedagogical area, which has not been addressed in some way by the talented pedagog. The developed by him social and pedagogical system, has enriched the pedagogic field with innovative ideas and out-of-the box approaches, and especially because of the vast use of the traditions, the understanding of the beauty, the works of art as tools for the upbringing of the generation. He, himself uses actively the folk traditions, the celebrations of different holidays and the works of art - in his daily work.

Keywords: pedagogy, ideas, traditions, education, school, students, children, art, beautiful .

Розглядання традицій, як важливі форми зберігання і передачі культурної спадщини підростаючому поколінню, стає причиною їх дослідження Богуславським М.В., Корнетовим Г.Б., Савіним М.В., а вивченням проблеми естетичного виховання підростаючого покоління займались К.Д. Ушинський, А.С. Макаренко, В.О. Сухомлинський, який в основу своєї соціально-педагогічної системи поклав виховання любов'ю до дітей і прекрасним. Тому у нашій роботі ми хочемо показати, як талановитий український педагог В.О.Сухомлинський звертався до традицій та прекрасного, як складової частини педагогічного процесу.